

SESSIONS DE SEMINARI

SOBRE L'ESTUDI DE LES NORMES D'ÚS DES DE L'ANÀLISI CRÍTICA DEL DISCURS

Sessió a càrrec de Joan PUJOLAR, de la Universitat de Lancaster (15 de gener de 1993)

La part substancial d'aquesta comunicació ha estat reproduïda en l'article *L'estudi de les normes d'ús des de l'anàlisi crítica del discurs*, publicat al número 11 de *Treballs de Sociolingüística catalana*, al qual remetem el lector.

PERSPECTIVES I PUNTS CRÍTICS EN LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Sessió a càrrec d'Isidor MARÍ, sots-director general de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya (5 de febrer de 1993)

Introducció. Hi ha un clima d'insatisfacció, perquè no s'han complert les expectatives del Congrés de Cultura Catalana. Ara s'ha pogut constatar la realitat amb els fets. Ara no hi ha un segon consens sobre cap on anem.

Hi ha obstacles a la normalització (NL), però alguns es poden remoure. Hi ha factors potencialment favorables a la NL que es poden fer jugar a favor. Cal doncs fer una crida a fer de debò planificació lingüística.

La situació. Què passa? Podem fer balanç. S'han publicat els quatre volums d'Estudis i Propostes... Tenim també un estudi encara inèdit sobre les possibilitats de canviar el marc legal.

Com intervenir? S'ha arribat a la compleció del desplegament organitzatiu mitjançant l'extensió territorial del Consorci de Normalització i la formació dels tècnics de PL. També hi ha un màster de Planificació Lingüística a la UB i s'ha creat el Consell Social de la Llengua Catalana. Hi ha una consciència estesa que s'ha d'intervenir en els contextos institucionals.

Com valorem el procés? Ha estat massa poc públic, massa lent. No s'ha complert el calendari que va presentar Miquel Renui, director general de Política Lingüística, el juliol de 1990. El 1991 es calculava haver fet ja un Pla General i haver canviat el marc legal, i en canvi, a tot estirar tenim una Llei del Consumidor.

Les perspectives en un futur immediat. Com podem tirar endavant?

1. La transmissió del català als nous catalans. El percentatge de bilingües creix. Hi ha un manteniment dels catalanoparlants i una bilingüïtzació progressiva dels cast.1, al costat d'unes aportacions creixents de no cast.1, tant europeus com extraeuropeus. En aquest context cal trobar maneres d'afrontar l'ofensiva contra la immersió.

2. El pas de la competència a l'ús del català. Com a exemples: a) l'exigència del català com a valoració per a l'accés al món laboral, i b) l'oferta de lleure infantil i juvenil, que permeti la formació de models de referència per a infants i joves que vagin identificats amb l'ús del català.